

havns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gøre et Par Bemærkninger. Den ærede Folketingsmand nævnedes i sin første Tale — hvis jeg forstod ham ret — at vore Handelsskibe tidligere havde importeret Varer direkte til Danmark, medens de nu ikke gøre noget saadant. Jeg forstaar ikke, hvad den ærede Folketingsmand sigter til, for jeg maa sige, at er der noget, vi lægge Vægt paa nu indenfor Skibsfarten, er det at faa de direkte Router etablerede, og fra Amerika, Østen, Middelhavet, overalt importere vi netop direkte, saavidt det er gørligt, og at det nu bliver gjort oftere end tidligere, er en given Sag. Jeg forstaar altsaa ikke, hvad det ærede Medlem sigter til. Jeg skal imidlertid lade dette Spørgsmaal ligge og gaa over til Spørgsmaalet om „Viking“.

Der tror jeg, den ærede Folketingsmand tager fejl. I det særlige Forretningsudvalg sad der ganske vist to forhenværende Marineofficerer, men sandelig ogsaa en Skibsreder — mig selv — og en forhenværende Skibsfører, der oven i Købet indtil for nylig var Formand for vor største Skibsførerforening. Jeg kan forsikre den ærede Folketingsmand om, at hverken den vedkommende Skibsfører, Kaptajn Holm, eller jeg ved nogen Lejlighed have fornægtet den Anskuelse, at hvor vi kunde gøre noget dertil, skulde Handelsmarinens Officerer ind paa deres rigtige Pladser. Vi have begge hver for sig været Forkæmpere for den Sag, og det er ikke uden, jeg maa sige: tvingende Grund, at vi ere gaaede med til det Personskifte, der har fundet Sted om Bord paa „Viking“. Jeg finder, at Forretningsudvalget har været yderst hensynsfuldt overfor Kaptajn Clausen i sine Udtalelser. Der ligger Ting bagved, man ikke har ønsket at komme frem med for Kaptajn Clausens Skyld, da han er en udmærket Sømand og et fortræffeligt Menneske, efter det jeg og mange andre kende til ham. Men en Ting er at føre Skib, en anden at være Chef for et Skoleskib. Den sidste Egenskab har Kaptajn Clausen absolut ikke, det kan ikke nytte, hvad der siges fra Sømandsstandens Side; han kan ikke udfylde den Stilling, og netop det, at han ikke selv kan se det, er efter min Mening det bedste Bevis paa, at han savner de Egenskaber, der fordres, Egenskaber især i Retning af Kultur og Ævne til at tilvejebringe Disciplin, som man ikke erhverver sig paa en Studs og mindst i hans Alder. Jeg gentager paa ny, at hans Sømandsskabs Godhed kan der ikke være den fjerneste Tvivl om, men de

mange, baade smaa og store, uheldige Ting, som ere komne frem under hans Ledelse af „Viking“, og som navnlig ere Følgen af hans Opfattelse af Begrebet Disciplin, have vist, at han mangler de for en Skolechef nødvendige Egenskaber.

Disciplinsspørgsmaalet har netop den største Vigtighed for Uddannelsen af Handelsmarinens Officerer. Det er netop det, der er klaget over ved Forholdene paa vore Skibe — jeg har selv Kendskab dertil —, at der ikke er den rette Disciplin. Der maa kræves en Mand, som først og fremmest kan lære de unge Mænd dette. At Eleverne holde af Kaptajn Clausen, er rigtigt nok, han er vist den elskværdigste Mand under Solen, men det er ikke det, det i første Række gælder om, men om, at bibringe Eleverne Kundskaber og Disciplin, og det, at en Mand kan bruges paa et enkelt Felt, nemlig i alt, hvad der angaar Sømandsskab, er ikke tilstrækkeligt. Da Posten i sin Tid blev opslaaet vakant, indkom der i alt 3 Ansøgninger, og Kaptajn Clausen var den eneste kvalificerede Ansøger. Naar man endelig en Gang opfordrer Folk indenfor Handelsmarinen til at søge en saadan Stilling, er det noget lidt, at der kun melder sig 3 Mænd, hvoraf kun een er kvalificeret. Der er fra Forretningsudvalget i denne Sag gjort, hvad der kunde gøres. At Sagen har tilspidset sig saaledes, som Tilfældet er, er grumme uheldigt.

I øvrigt tror jeg ikke, at den Opfattelse, som det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for, deles af Handelsmarinen, hvad det ærede Medlem sagde. Jeg har talt med mange indenfor Handelsmarinen, som have billiget, hvad der er gjort, naar de have faaet at vide, hvad der er sket, om jeg saa maa sige, bag Kulisserne, og som man netop ikke har ønsket at bringe frem for ikke at skade Kaptajn Clausen. Med Hensyn til Kaptajn Andersens Sejlads foreligger der officielt Oplysninger, og paa denne Konto kan der neppe indvendes noget væsentligt mod ham. Posten som Chef for „Viking“ er meget vanskelig at besætte. Vi have saa godt som ikke de Folk, man i Udlandet anvender til disse Stillinger. Saavel i Tyskland som de fleste andre Steder er det Marineofficerer, som føre saadanne Skibe. (Modsigelse af K. M. Klausen). Det er in confesso, at Marineofficerer blive fortrukne til disse Poster, fordi det netop er vanskeligt indenfor Handelsmarinen at finde de rette Folk. Der fordres en høj Grad af Dannelses og mange andre Egenskaber, som en Mand